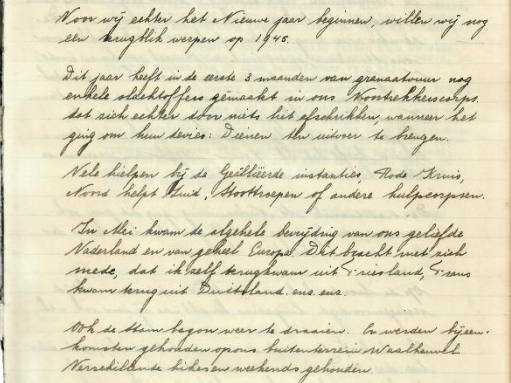

Harry Scholte was voor de oorlog voortrekker bij de St. Dominicusstam van de St. Dominicusgroep, verbonden aan de Dominicuskerk in Nijmegen. Deze katholieke groep is in 1935 opgericht en op 9 november 1940 werd hun nieuwe hoofdkwartier, de Oase, aan de St. Anthoniusplaats 12, in gebruik genomen. De St. Dominicusstam werd opgericht in 1938. Warringa was vlak voor de oorlog Oubaas en Vic Dederen werd baas. Piet Leenders en J. Scholte, de broer van Harry, werden in maart 1941 vaandrig. Karel Oosterhout was toen Hopman.

Na het verbod op Scouting ging de St. Dominicusstam illegaal door met activiteiten, in eerste instantie wekelijks en vanaf 1942 eens per twee weken. Er werden zwerftochten georganiseerd en kampvuuravonden tijdens St. Joris. Ook was er nog veel contact met andere ondergrondse stammen in Nijmegen. Door de scouts werd het ondergrondse groepsblad van de groep, Guerilla scout, gemaakt. Dit duidt erop dat ook de verkenner illegaal doorgingen. Van de ondergrondse stamactiviteiten is een logboek bewaard gebleven.

In mei 1943 kregen alle jongemannen tussen achttien en vijfendertig jaar een oproep om zich te melden voor de Arbeidsinzet. De resultaten voor de nazi's waren mager. Veel Nederlandse mannen doken onder of probeerden een vrijstelling te regelen via een keuringsarts of politiek invloedrijk persoon. Hierop besloten de Duitsers om de leeftijdscategorie te verruimen naar zeventien tot veertig jaar. Ook werden er razzia's gehouden waarbij mensen opgepakt werden die daarna in Duitsland tewerkgesteld werden. In totaal wisten de nazi's van de ongeveer anderhalf miljoen Nederlanders die richting Duitsland zouden moeten gaan voor dwangarbeid, niet meer dan een derde te regelen, dus ongeveer een half miljoen arbeiders. Doordat bijna alle stamleden in 1943 een oproep kregen voor dwangarbeid in Duitsland, stopten de activiteiten. Veel stamleden doken onder.

Wim Verhoeven, Theo Vermeulen, Nol Jacobs en Harry Scholte doken onder in de buurt van Nijmegen en Grave. In de septemberdagen van 1944, toen Nijmegen bevrijd werd, kwamen ze in de eerste week weer terug van hun onderduik. De stamleden kwamen weer samen, maar omdat er veel te doen was in de hulpverlening was het lastig om avonden vrij te maken.

Nu wij echter het nieuwe jaar beginnen, willen wij nog
 een belangrijk wapen op. 1940.
 Dit jaar heeft in de eerste maanden van geschiedenis nog
 enkele schokkende gebeurtenissen in ons Voorbodecorps.
 Het is echter door niets het geschiedt, wanneer het
 ging om hun dier. Dezen. Nu willen de jongen.
 Vele hebben bij de geïllustreerde instellingen. Het is
 vooral helpt. Het is. Het is. Het is. Het is.
 Ten slotte kwam de algemene beweging van ons geliefde
 Nederland en van geheel Europa. Dit heeft niet
 mede, dat ik zelf terugkom uit Duitsland, maar
 kwam terug uit Duitsland. nu nu.
 Ook de naam begon weer te draaien. In verband hierin.
 Het is. Het is. Het is. Het is. Het is. Het is.
 Het is. Het is. Het is. Het is. Het is. Het is.

Meer informatie

Logboek St. Dominicusstam (144 en 145), Scoutingmuseum Baarn

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.